

Hver fjerde elev som overvar teaterstykket «Sinna mann» i kulturhuset i går har ifølge statistikken blitt utsatt for fysisk vold fra én av foreldrene sine.

Av Vidar Falkum

Så brutal er tallenes tale. Statistikken sier også at hver tiende elev har opplevd vold i hjemmet sitt. Dermed kan man godt si at forestillingen om nettopp vold i hjemmet tar opp en tabubelagt virkelighet som angår veldig mange.

– Ikke noe sted er fritt for dette. Det skjer i ressurssterke familier og i alle andre familieggrupper. Men siden det ofte holdes hemmelig, er det få som vet om det, sier Porfirio Gutierrez.

Han er medansvarlig prosjektleder for forestillingen som Egal teater har turnert landet rundt i snart tre måneder. I går sto Lyngdal for tur. Først var det alle 6. og 7. klassingene i kommunen, så samtlige fra 8. og 9. klasse. Arrangør lokalt var Voksne for barn i samarbeid med Forum for Barnekonvensjonen. En rekke andre organisasjoner står også bak forestillingen, blant annet Redd Barna, Røde Kors, UNICEF Norge.

«Sinna mann» er basert på Gro Dahles prisbelønte bok med samme navn. Da Farsunds Avis tok turen under første forestilling, var det 200 lydhøre 6. og 7. klassinger, samt en del lærere, som overvar den halvtimes lange forestillingen.

Det ble en intens og gripende opplevelse, både for store og små. «Sinna mann» handler om en liten gutt som heter Boy (i en dukkeskikkelse). Han er vitne til at pappa stadig slår mamma, og Boy får hver gang beskjed om å ikke si noe til noen. Boy fortrenger virkeligheten med å innbille seg at det ikke er pappa som slår, men en sinna mann som av og til bestemmer over hans stakkars pappa. Mamma klarer ikke å gjøre noe med situasjonen, men etter hvert tar Boy en avgjørelse

Sinna mann gjorde inntrykk. Her er pappa voldsom, mens mamma og Boy er redde.

Teaterstykket slo an

om å skrive et brev til kongen. Der får han en bekreftelse på at det ikke er Boy sin skyld at pappa er sint.

– Det er veldig vanskelig for barn å fortelle noen om vold i hjemmet, sa skuespiller Gard Pedersen til elevene etter forestillingen var over og like før spørsmålsrunden ble satt i gang.

Teatertroppen oppfordrer barn som opplever slike ting, til å prøve å fortelle dette til noen. Det kan være til helse-søster eller en lærer. Er det vanskelig å si det muntlig, kan man skrive det på et ark og legge det i hylla til læreren.

– Var forestillingen skum-

mel? spurte Pedersen elevene.

– Nei, kom det fra de fleste. – Det var godt, for vi vil jo ikke skremme dere heller. Vi vil bare fortelle dere at det er mange som har det som Boy.

Så kom spørsmålene i fleng. Men ingen berørte temaet, det gikk heller på rammen rundt.

– Er det vanskelig å være skuespiller?

– Hvor mye øver dere?

– Er det langt å kjøre til

Alta?

– Spiller dere fotball?

– Hvor bor dere?

– Hvor gamle er dere?

De smilende og tålmodige skuespillerne svarte så godt de kunne.

Og selv om moralen i stykket er at vold i hjemmet ikke bør hemmeligholdes, fant de unge tilhørerne ut at det enkelte ting som fortsatt ikke tåler dagens lys.

– Hvor mye tjener dere?
– Det er hemmelig! svarte skuespillerinne Vivian Hein kontant.

Det oppstår et humoristisk oppbrudd midt i stykket når Gard Pedersen plutselig vil spille en hund i parken. Vivian Hein er med på moroa.

Boy og pappa har det også fint sammen.

Engasjementet fra elevene var på topp etter forestillingen, men spørsmålene gikk på tekniske skuespillerting.